

ת"פ 54516/09/16 - מדינת ישראל נגד אחמד סקר, איברהים סקר

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 54516-09-16 מדינת ישראל נ' סקר ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. אחמד סקר
2. איברהים סקר

החלטה

נימוקי גז"ד מיום 23.4.18

. בהתאם להכרעת הדין, לאחר שמיעת ראיות, זוכו הנאשמים מעבירת כריה בלתי חוקית, עבירה לפי סעיף 111 לפקודת המכרות. יחד עם זאת, הורשעו שני הנאשמים בעבירות איסור לכלוך והשלכת פסולת על פי סעיפים 2 ו- 13 (ב) (1) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 וכן- בעבירת מטרד לציבור על פי סעיף 215(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

נאשם 1 גם הורשע בעבירת עיסוק בעסק הטעון רישיון ללא רישיון, עבירה לפי סעיפים 14+4 לחוק רישיון עסקים, תשכ"ח-1968.

2. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, אשר נקבע כי בוצעו על ידי הנאשמים על פי הכרעת הדין, אזי ביום 12.1.2016 וביום 13.1.2016, העמיסו הנאשמים בצוואת פסולת בניין על משאית בשטח פתוח בכפר ג'דידה מכר, בסמוך לבית העלמין והשליכו פסולת ברשות הרבים, בשדה חקלאי פתוח. הנאשם 1 העמיס את המשאית בפסולת בניין באמצעות השופל ונאשם 2, נהג המשאית, נסע והשליך פסולת בניין לשטח כאמור, בהוראת הנאשם 1, **פעמיים** ובאופן שלכלכו את רשות הרבים. את הפסולת שהשליכו, דחף שופל שהיה במקום, ערבב ושיטח את הפסולת בתוך בור שהיה במקום (הנאשמים זוכו מכרייתו), במטרה להסתירו ולקברו תחת אדמה נקייה בחלקה חקלאית.

הערכים המוגנים

3. ההכרה כי מצווים אנו לשמור על משאבי הטבע צוברת תאוצה בתקופתנו וההכרה בכך גוברת מיום ליום כאשר משאבי הטבע העומדים לרשותנו מתדלדלים.

ברע"פ 1223/07 סח עלי מורשד נ. מדינת ישראל (החלטה מיום 12.2.07) נאמר-

"בית משפט זה עמד בעבר על הנזק הרב העלול להיגרם לכלל החברה בשל ביצוע עבירות הנוגעות לפגיעה באיכות הסביבה, בצינון: "שמירת הפסולת או פיזור וניקוז בדרך בלתי מבוקרת תביא פגיעה- לעיתים פגיעה אנושה- באיכות החיים, בצחות האוויר, בזיהום מי תהום, בהשמדת החי" (רע"פ 7861/03 מדינת ישראל נץ המועצה האזורית לגליל התחתון (טרם פורסם)). הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע ההולכים ומתדלדלים וההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הטבע והסביבה, חייבה את המחוקק לקבוע רמת ענישה משמעותית לעוברים עבירות אלו, ואת בית המשפט בתורו לנקוט מדיניות ענישה מחמירה כלפי אותם עבריינים (ראו, רע"פ 244/96 כים ניר ניהול שירותי תעופה נ. מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 529).

4. חשיבות שימור הטבע, ההבנה כי על בני האדם להתייחס למשאבי הטבע כפקדון אשר ניתן לנו על מנת להעבירו לדורות הבאים, זוכה להכרה ותודעה ציבורית גוברת בעת האחרונה, אולם אינה חדשה. ערכים מוגנים אלו מוכרים עוד מימי בראשית. "ויקח יהוה אלוהים את- האדם; וינחהו בן עדן, לעבדה ולשמרה." (בראשית ב, טו) האדם מקבל את הזכות והחובה לעבוד את האדמה אך לצד זאת מוטלת עליו החובה לשמרה.

ובקהלת למדנו כי "נראה את מעשה האלוהים כי מי יוכל לתקן את אשר עוותו." (קהלת ז, יג). והמדרש מבהיר "בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן. ואמר לו: ראה מעשי כמה נאים ומשביחין הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי שאם קלקלת אין מי שיתקן אחריך." (מדרש רבה, קהלת ז).

5. נלמד כי הערך המוגן הינו שמירת הסביבה בה אנו חיים על מנת שנוכל להמשיך ולחיות בה ובעזרתה, אנו והדורות הבאים. נזק שנגרם אינו תמיד בר תיקון, והנזק יכול להיות מתמשך ובעל השפעות מרחיקות לכת. אין משמעות לשאלה האם הקרקע הינה בבעלות פרטית או בבעלות ציבורית. מדובר בפגיעה החורגת מגבולות המקום המדויק בו הושלכה הפסולת. הנזק גם חורג מגבולות הזמן הקצוב, המידי.

6. מן העובדות בהן הורשעו הנאשמים עולה בבירור כי למעשיהם של הנאשמים קדם תכנון. לא מדובר במעשה הנעשה באופן ספונטני בבחינה הזדמנות אשר נקרת בדרך, אלא במעשה אשר חוזר על עצמו, מחייב תכנון מהיכן לקחת את הפסולת והיכן להטמינה וכיצד לכסות את הדברים.

7. הנאשם 1 אביו של הנאשם 2 הינו בעל כלי העבודה אשר באמצעותם בוצעו העבירות, המשאית והשופל.

8. באשר לנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות והנזק אשר יכול ויגרם או אשר צפוי היה שיגרם, הרי

אין לנו יכולת לכמתו במדויק ואין לנו את הנבואה על מנת להעריך את מלוא הנזק אשר נגרם. אולם, יחד עם זאת ניתן להבינו מן הפגיעה בערכים המוגנים. מדובר בנזק הנפרס לאורך דורות.

9. המאשימה טוענת כי יש להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה כאשר מדובר במי אשר זה הוא עיסוקם ולא הסדירו אף לא את רישיון העסק לו הם נדרשים. עיסוקם של הנאשמים לשיטתה המאשימה הינו פגיעה באיכות הסביבה. על כן על הענישה להיות חמורה, מחמירה ומרתיעה. על הענישה לכלול עונש כלכלי מרתיע, אם כי יש חשש שכל עונש שלא יוטל לא יהיה בו כדי להרתיעם מלשוב על מעשיהם. המאשימה מפנה לפסיקה.

המאשימה טוענת כי על נאשם 1 יש להטיל ענישה שלא תפחת מ- 4 חודשי אמסר בפועל, קנס בסך שלא יפחת מ- 500,000 ₪, מאסר על תנאי, צו איסור שימוש במשאיות ללא רישיון עסק, היינו צו סגירה מידי לאור הזמן הרב אשר חלף ובמהלכו אל הוסדר הרישיון, חילוט כלי הרכב המוזכרים בכתב האישום באמצעותם בוצעו העבירות התפוסים בידי המשטרה מאז ינואר 2016. המאשימה מעמידה להערכתה את עלויות האחסנה בסך של 2,000 ₪ לחודש לכל כלי ואת עלויות הגרירה בסך של 3,000 ₪ לכלי.

המאשימה טוענת כי על נאשם 2 מאסר על תנאי, קנס שלא יפחת מ- 300,000 ₪, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

10. בע"פ (מחוזי מרכז) 38316-10-13 תקלה ואח' נ. מדינת ישראל המדובר במקרה בו המערער 1 הורשע בעבירות של השלכת פסולת בניין מתוך משאיות בשטח פתוח. לאחר שמיעת ראיות זוכה המערער 2 מן העבירה והורשע בניסיון לבצעה. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט השלום צדק בקובעו כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אשר קיים בהם מרכיב כלכלי ברור של חסכון בעלויות. מדובר בעבירות חמורות הפוגעות פגיעה של ממש בערך המוגן. על בית המשפט להביא לחוסר כדאיות כלכלית בביצוע העבירות. לפיכך דחה בית שמפט המחוזי את ערעור הנאשמים על חומרת גזר הדין, על הנאשם 1 הושת קנס בסך של 75,000 ₪, שלושה חודשי פסילת רישיון נהיגה וששה חודשי פסילה על תנאי ועל הנאשם 2 קנס בסך של 50,000 ש"ח, שלושה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי וחתימה על התחייבות כספית.

בע"פ(מחוזי מרכז) 25233-11-14 ראזח אל סייך נ. מדינת ישראל הורשע המערער בבית משפט השלום בעבירות של לכלוך והשכלת פסולת ברשות הרבים וכן ניהול עסק ללא רישיון. הושת עליו עונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי, ששה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, קנס בסך של 75,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית. באותו מקרה מצא לנכון בית המשפט המחוזי להקל בעונש בשים לב לכך כי מדובר היה בנאשם לא מיוצג, בעבירות אשר התרחשו שש שנים קודם לכן, מצבו האישי והעובדה כי מאז לא ביצע עבירות נוספות. לפיכך הופחת עונשו ל- 50,000 ₪ קנס.

בע"פ (מחוזי חיפה) 53133-07-11 עאסי שעאבן נ. מדינת ישראל הורשע הנאשם בכך ששלוש פעמים באותו היום השליך פסולת בנין ממשאית בבעלותו לוואדי סמוך לערוץ נחל. ערעורו של הנאשם על הרשעתו נדחה וכך גם ערעורו על חומרת העונש. לחובתו עמדה גם העובדה כי בעברו שני דו"חות

קודמים ששולמו, אשר כמוהם כהרשעות. לפיכך נותר על כנו הקנס בסך של 80,000 ₪, 4 חודשי שלילת רישיון על תנאי וחתימה על התחייבות על סך של 100,000 ₪ למשך 3 שנים.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 1014-09-17 מדינת ישראל נ. לין-א-מין מרין השקעות ונכסים בע"מ ואח' באותו מקרה נדונו הנאשמים, חברה, מנהלה ומנהל פעיל בה, בגין חמש פעמים בהם השליכו פסולת בניין ממשאית למקרקעין ביום אחד ופעם אחת כשלושה שבועות לאחר מכן. הנאשמת 1, החברה נדונה לקנס בסך של 30,000 ₪ והתחייבות כספית בסך של 60,000 ₪ הנאשם 2 נדון לקנס של 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות של 20,000 ₪ והנאשם 3 לקנס בסך של 5,000 ₪ וחתימה על התחייבות של 10,000 ₪. המאשימה טענה כי העונשים מקלים. בית המשפט המחוזי הביע דעתו כי בעבירות בהן הורשעו הנאשמים יש מקום להשית מאסר מותנה. כמו כן כי הנזק העצום שגורמות אותן עבירות מחייב מתחם ענישה גבוה יותר. לפיכך החמיר את הענישה כך שעל הנאשמת 1, החברה הושת קנס בסך של 60,000 ₪ והעלה את ההתחייבות הכספית ל- 100,000 ₪ הקנס של המשיב 2 הוחמר ל- 25,000 ₪ ושל המשיב 3 ל- 15,000 ₪ וגם ההתחייבויות הוחמרו למשיב 2 ל- 50,000 ₪ ולמשיב 3 ל- 30,000 ₪. כמו כן הושת על המשיבים 2 ו-3 מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים לשנתיים.

11. מדובר באירוע אחד ויש לקבוע לו מתחם ענישה אחד. על מתחם הענישה להכיל בתוכו ענישה התואמת מקרים העונים על כל קשת האפשרויות של קביעת עונשו המסוים של הנאש, בהתחשב בנסיבותיו המסוימות והאישיות כמפורט בסעיף 40 יא. על מתחם הענישה להביע את סלידתה של החברה במיצוע עבירות אלו ולהיות חמור דיו על מנת ליצור הרתעה כלכלית. יחד עם זאת על מתחם הענישה להתחיל ברמת ענישה היכולה להתחשב ביצוע העבירה בפעם הראשונה. מסכימה אני כי על מתחם ענישה לכלול מאסר על תנאי, המביע את סלידתה של החברה מן המעשה אף יותר מהטלת הקנס. יש בכך אמירה ברורה כי החברה רואה במעשה מעשה פלילי במלוא משמעותו ולא עבירה שאופייה עלול להצטייר כמנהלי יותר, שניתן להסתפק בקנס גבוה ככל שיהיה. העובדה כי מתחם הענישה מכיל גם מאסר, בשלב ראשון על תנאי, מפחית מגובה הקנס. שכן, אין דומה מקרה בו מוטל קנס בלבד למקרה בו מוטל קנס ולצדו מרכיבי ענישה נוספים ובמיוחד מאסר גם אם מותנה בלבד. יש בכך כדי להשפיע על גובה הקנס ולהפחית ממנו שכן חלק מהענישה באה לידי ביטוי במאסר המותנה.

12. לפיכך יש לקבוע לטעמי מתחם ענישה המתחיל במאסר על תנאי בן חודש, קנס בן 20,000 ₪, חתימה על התחייבות, פסילת רישיון נהיגה ופסילתו על תנאי וכן התחייבות כספית, ועד למאסר בפועל בן 6 חודשים, קנס בסך של 100,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה ופסילתו על תנאי, הכל לצד התחייבויות כספיות.

13. באשר למיקומם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה-

לנאשם 1 עבר פלילי הכולל עבירות אשר כולן התיישנו. יש לציין מתוכן עבירת ביצוע עבודות ללא היתר משנת 2006, גז"ד משנת 2008 ועבירת כריה שלא כדון, עבירה משנת 2001 גז"ד משנת 2003, לנאשם 1 הרשעות

נוספות בתחום עבירות הרכוש והאלימות, כולן התיישנו. המאשימה טוענת כי לנאשם 1 גם קנסות אשר שולמו, אין פירוט. כלי הרכב אשר נתפסו המשאית והשופל תפוסים מאז ינואר 2016, קרי למעלה משנתיים.

המאשימה הציגה כתב אישום וגז"ד כנגד הנאשם 1, בת.פ. 56216-01-12 מדינת ישראל נ. סקר, מיום 10.4.16 שם הורשע בעבירות דומות ונדון בין ביתר למאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שלוש שנים. המאשימה לא טענה לתחולתו ועוד יש לציין כי אינו מופיע בת/15 גליון הרשעות של הנאשם.

לנאשם 2 אין הרשעות קודמות.

14. לפיכך הנני גוזרת את עונשם של הנאשמים כלדלהן-

נאשם מס' 1 -

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודש למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בגינה הורשע בתיק זה, ויורשע עליה בדין.

ב. קנס בסך 40,000 ש"ח, או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 1,000 ש"ח כל אחד, החל מיום 20/5/18 ובכל 20 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 60,000 ש"ח, להמנע מלעבור עבירה בגינה הורשע בתיק זה בתוך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 20 ימים.

ד. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודשיים.

רשמתי בפניי הצהרת הנאשם כי רשיונו פסול ולפיכך אין לו רשיון להפקדה.

מובהר בזה כי תקופת הפסילה תצטרף לכל תקופת פסילה קיימת. על הנאשם לפנות למשרד הרישוי על מנת לערוך חישוב פסילה.

ה. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע ויורשע בה למעט עיסוק בעסק הטעון רשיון, ללא רשיון.

נאשם מס' 2 -

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודש למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בגינה הורשע בתיק זה, ויורשע עליה בדין.

ב. קנס בסך 30,000 ש"ח, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 1,000 ש"ח כל אחד, החל מיום 20/5/18 ובכל 20 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 40,000 ש"ח, להמנע מלעבור עבירה בגינה הורשע בתיק זה בתוך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 15 ימים.

ד. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודשיים.

הנאשם יפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 30/4/18 שעה 14:00.

תשומת לב הנאשם כי פסילה זו מתווספת לכל פסילה קיימת ועליו לפנות למשרד הרישוי לעריכת חישוב פסילה.

ה. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע ויורשע בה.

14. באשר לתפוסים, מצאתי לנכון להורות על שחרורם. מדובר במשאית ושפול התפוסים מזה למעלה משנתיים. מדובר בנזק כלכלי כבד, שכן מדובר בכלים אשר אינם עובדים. לא ניתן להתעלם מן הממד העונשי שיש בכך ובעובדה כי על מנת לשחרר את הכלים על הנאשמים לשלם את עלות אחזקתם בסך של כ- 2,000 ₪ בחודש עבור כל כלי למשך כל תקופת התפיסה בתוספת עוד 3,000 ₪ עבור גרירת כל כלי.

המזכירות תשלח העתק הנימוקים לצדדים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ח, 07 מאי 2018, בהעדר הצדדים.